

pligt) i forbindelse med ansættelse hos en arbejdsgiver, når den skattepligtige tidligere har været beskattet efter stk. 1-3 i forbindelse med ansættelse hos den pågældende arbejdsgiver eller en dermed koncernforbundet virksomhed.

I bestemmelsens sidste punktum siges det, at de vederlag, som er beskattet efter den særlige forskerbeskatning, i så fald medregnes til den skattepligtige indkomst for de indkomstår, de vedrører, og den erlagte skat behandles som indeholdt foreløbig skat. Også i denne situation er der således behov for regulering for den pågældende periode.

Endelig forekommer det, at en arbejdsgiver fejlagtigt indeholder for lidt eller for meget i skat i forhold til den valgte ordning.

I forarbejderne til bestemmelsen i § 48 F, stk. 4, i lovforslag L 162 (Folketinget 2007-08, 2. samling) er det nærmere beskrevet, hvad det indebærer, at den erlagte skat behandles som indeholdt foreløbig skat. Ifølge forarbejderne vil en for meget betalt skat blive udbetalt som overskydende skat, mens for lidt betalt skat opkræves som restskat. Det siges endvidere, at der i begge tilfælde foretages sædvanlig renteberegning. Tilsvarende vil skulle gælde, hvis den pågældende undervejs omgør sit valg.

Forslagene går ud på at præcisere, hvilke renteberegningsregler m.v., som skal anvendes i tilfælde af omvalg, bortfald samt fejlindholdelser.

Forslaget i nr. 21 går ud på i § 48 F, stk. 4 og 6, at indsætte en henvisning til et nyt stk. 13, og forslaget i nr. 23 indeholder det nye stk. 13.

Efter sidstnævnte forslag skal et manglende beløb – som følge af, at indeholdelsen er sket med et for lavt beløb – modregnes i eventuel overskydende skat. Det sker før der beregnes procentgodtgørelse af den overskydende skat. Er indeholdelsen af skat sket med et for stort beløb, modregnes dette i eventuel restskat, før der beregnes procenttillæg heraf. Fører modregning til et samlet overskydende beløb, udbetales dette med procentgodtgørelse. Fører modregningen til et samlet resterende beløb, opkræves dette efter beregning af procenttillæg i 3 rater – normalt - den 1. i hver af månederne september, oktober og november i året efter indkomståret, jf. kildeskattelovens § 61, stk. 4.

Det foreslås endvidere, at bestemmelserne om renteberegning og modregning af restancer af personlig skat m.v. ved ændringer gennemført efter den 1. oktober i året efter indkomståret finder tilsvarende anvendelse.

Hvis der både er en restskat, og der er betalt for lidt i forskerskat, vil en opkrævning af restskatten i 3 rater for den del, som ikke kan indregnes i forskudsskatten,

kunne slås sammen med opkrævningen af for lidt betalt forskerskat. Tilsvarende gælder, at en tilbagebetaling af såvel overskydende skat som af overskydende forskerskat kan ske samlet.

Til nr. 22

Efter kildeskattelovens § 48 F, stk. 8, medregnes dokumenterede udgifter til obligatoriske udenlandske sociale bidrag ikke i grundlaget for indeholdelse af skat efter stk. 1-3. Der henvises i den forbindelse til ligningslovens § 8 M, stk. 2 og 4.

Forslaget går ud på at ændre henvisningen til ligningslovens § 8 M stk. 2 og 4 til § 8 M, stk. 2 og 5. Der er tale om en redaktionel ændring i lyset af forslaget under § 5, nr. 3.

Til nr. 24

Det foreslås, at indeholdelsesreglerne i lov om arbejdsmarkedsbidrag overflyttes til kildeskatteloven. Følgelig foreslås det, at reglerne i kildeskatteloven udvides med nye bestemmelser herom i §§ 49 A–49 D, jf. bemærkningerne hertil straks nedenfor.

Til § 49 A

Det foreslås, at reglerne om indeholdelse i arbejdsmarkedsbidragsloven overflyttes til kildeskatteloven. Da grundlaget for indeholdelsen af arbejdsmarkedsbidraget er bredere og dermed forskelligt fra grundlaget for indeholdelse af A-skat, er der behov for særlige bestemmelser i kildeskatteloven, der fastlægger i hvilken arbejdsmarkedsbidragspligtig indkomst, der skal foretages indeholdelse.

Bidragsgrundlaget for lønmodtagere er i dag fastlagt i arbejdsmarkedsbidragslovens § 8. Bestemmelsen i arbejdsmarkedsbidragslovens § 11, stk. 1, om arbejdsgiverens indeholdelse af bidrag i bidragsgrundlaget, henviser til en række af de opregnede indkomstarter i § 8, som indgår i bidragsgrundlaget.

Det gælder for det første § 8, stk. 1, litra a. Bestemmelsen angår vederlag i penge samt den skattepligtige værdi af fri kost og logi for personligt arbejde i tjensteforhold, der er ydet i forbindelse hermed, herunder løn, feriegodtgørelser, honorarer, tantieme, provision, drikkepenge og lignende ydelser omfattet af kildeskattelovens § 43, stk. 1, herunder vederlag, der med hjemmel i kildeskattelovens § 45, stk. 1, er gjort til B-indkomst, bortset fra fri kost og logi, samt tilsvarende vederlag m.v., der er B-indkomst i medfør af kildeskattelovens § 44.

For det andet gælder det en række indkomstarter i det omfang de er gjort til A-indkomst efter kildeskattelovens § 43, stk. 2. Det gælder § 8, stk. 1, litra b, e og k.